

Endelig indchartres en betydelig udenlandsk tonnage til drift og disposition for danske rederier svarende til 2-3 gange den danske handelsflådes størrelse.

Den danske handelsflåde udgør ca. 1,3 pct. af verdenstonnagen, og samlet set disponeres mere end 5 pct. af verdenstonnagen af danske rederier.«

Den 30. september 2003 har Danmarks Rederiforening supplerende svaret følgende på et spørgsmål om, hvor stor en del af den danske handelsflåde, som er udchartret til udenlandske rederier:

»De seneste tal, vi har, er fra 2001 (DS Regnskabsstatistik), hvor der blev udchartret omkring 3 mio. BT, hvilket er det samme niveau som i 2000. Disse skibe udchartres til hele verden, dvs. befragtere og rederier i resten af Europa, USA, Canada, Latinamerika, Australien, Japan, Asien, Indien, Mellemøsten og Afrika.«

Danmarks Rederiforening har endvidere i et notat af 6. juni 2003 til Justitsministeriet oplyst følgende om omfanget og karakteren af dansk skibstransport af våben:

»...det bemærkes, at der ikke forefindes officiel eller på anden måde tilgængelig statistik om dette emne. Rederiforeningens administration har derfor valgt at foretage en rundspørge hos en halv snes relevante rederier – store såvel som små – for at søge spørgsmålet belyst.

Flere af rederierne er slet ikke beskæftiget med nogen form for våbentransport, og det står dermed klart, at dansk skibsfart som sådan ikke er specielt involveret i sejlads af våben. På den anden side er der enkelte mindre rederier, der er specialiserede i sejlads af farlige laster som defineret i IMO's farligt gods kode og de forskellige kategorier/fareklasser 1-9, som godset skal mærkes med, herunder ammunition og våben. Dertil kommer aktiviteter for NATO og lignende vesteuropæiske konstellationer, hvor sejlads foretages også af større rederier.

...

Hvis der ses på transportmønsteret, er der primært tale om transporter fra NATO eller OECD-lande, ikke mindst i nordeuropæisk eller atlant-fart samt til kriseområder, hvor førstnævnte lande er involverede. Derudover foregår der en vis våbentransport fra OECD-lande (regeringer eller producenter) til destinationer

i Sydamerika, Fjernøsten og en række arabiske lande, hvor modtagerne er regeringer eller rettere militær og politi....«

SiD har i skrivelse af 28. maj 2003 til Justitsministeriet bl.a. anført følgende:

»Igen gennem flere årtier har danske skibe transporteret militært udstyr, herunder våben og ammunition i betydeligt omfang. ....

SiD har anslået, at transporterne til Sydafrika i perioden fra 1978 til begyndelsen af halvfemserne har fundet sted minimum 60 gange – til Iran/Irak har transporterne fundet sted minimum 100 gange.

Derudover har danske skibe været involveret i transporter til regioner, der åbenlyst har brugt våbnene til at undertrykke egne befolkninger eller i krigshandlinger mod nabostater.

Transporter har også fundet sted med udgangspunkt i Europa til lande, der er omfattet af EU's embargo.

Danske skibe har deltaget i overtrædelser af andre landes lovgivning ved at transportere til lande, hvor transport er forbudt. Dette er foregået med mellemlandes medvirken eller ved direkte sejlads. ...

Transporter har ligeledes fundet sted til halv- eller paramilitære bevægelser samt organisationer, der er sat i forbindelse med terrorvirksomhed. ...«

Der har gennem årene i medierne været omtalt en række sager om transport af våben mellem tredjelande på danske skibe, herunder transporter til Sydafrika, mens landet var underlagt international våbenembargo, og transporter til Iran og Irak under krigen mellem disse lande.

Det kan i øvrigt nævnes, at Højesteret ved dom af 16. oktober 1985 (refereret i Ugeskrift for Retsvæsen 1985, side 1037) i henhold til straffelovens § 110 c idømte en tiltalt 6 måneders ubetinget fængsel for som mægler sammen med en dansk skibsreder at have formidlet et betydeligt antal skibstransporter af våben og ammunition fra Europa til Sydafrika. Skibsrederen unddrog sig strafferetlig forfølgning ved at forlade Danmark.

Endvidere blev en dansk reder ved Østre Landsrets dom refereret i Ugeskrift for Retsvæsen, 1993, side 495, dømt for i strid med våbenlovens § 6, stk. 1, at have udført våben fra Danmark. Når dommen nævnes i denne sammenhæng, skyldes det sagens baggrund. Der var tale om et dansk skib, som på vej fra Polen til Syrien